

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-02-03)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-02-03)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 120. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000073.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 3die Febr. 1811.

— Der er i mit Inderste — vel ikke allerinderst, hvor jeg stræber at bevare Glæden, men dog inderligt nok — en meget dyb Veemod, som bryder ud, naar den faaer Anledning, s. 121 og da jeg, idet jeg sidst skrev, kom til at tæense paa mine barnlige Theorier om en Landsbyepræsts Lyksalighed, alt det Gode, han kunde stifte, og al den Kiærlighed og Hengivenhed, han skulde lønnes med, saa associerede dette sig med mange andre Ideer, og gjorde mine Ord saa bedrøvelige. Tak fordi De saa kiærligt tog Deel deri, men ogsaa Tak, fordi De vel vidste, at Bedrøvelse ikke er vaerig hos mig. Hvad man i en saadan Stemning siger, er ogsaa stedse noget eensidigt; thi vel er alt det, jeg skrev, sandt; der er virkelig meget lidt Kiærlighed i Verden, men der er dog Kiærlighed — mindre end man troer, det Første man træder ud i Verden, men meere, end man troer, naar man har været der noget.

Jeg takker Dem for Novalis' Breve, som jeg ikke kiendte, og som vare mig kiærkomne, da han interesserer mig meget. Vel driver jeg ikke Afguderie med ham, og samtykker, hvad jeg forleden læste af Jean Paul om „den an sich nicht zu groten Novalis“, men han var dog et af de elskværdigste Mennesker, der have ladet Noget trykke; og skiøndt han havde den Ulykke at træffe paa en saa giærende Tiid, saa man egentlig kun seer, hvorledes den Tiids Ideer stræbte at faae Skikkelse i ham — hvortil han levede for kort — saa høre dog enkelte Steder hos ham til det Ømmeste og Skiønneste, jeg kiender. —